

Advent: 76. Zachraňme Vánoce

Advent

Zachraňme Vánoce pomocí adventu

Návrh pro postmoderní církev: Vzdejme se „vánočního období“. Udělejme z adventu – čtyř týdnů příprav na Kristův „příchod“ na svět – naše svědectví proti současnému vánočnímu humbuku.

V roce 394 navštívila španělská řeholnice Egeria Svatou zemi a zúčastnila se velkých liturgických okamžiků od Tří králů do Velikonoc. Vedla si nádherný deník, který obsahuje i tento zážitek z betlémského kostela Narození Páně, úterý 5. ledna 394:

„Měla jsem to štěstí, že mi bylo dovoleno projít podzemní chodbou ve vnější severní stěně do samotné jeskyně. Jakými slovy, jakým hlasem ji mohu popsat? I ony jesle, v nichž naříkalo nemluvně, jsou lépe uctěny mlčením než nedokonalou řečí. V tomto malém zákoutí země se narodil Zakladatel nebes; zde byl zavinut do plenek, spatřen pastýři, ukázán hvězdou, uctíván mudrci. A když jsem tam klečela ... se smíšenou radostí a slzami.“

Při odchodu z kostela do Betléma Egerie zjistila, že „oráč ... zpívá Haleluja“, „zpocený žnec se rozptyluje zpěvy“ a „vinař zpívá ... písně Davidovy“. Došla k závěru: „Byla jsem tak povznesená, že večer nastal dřív, než jsem si to uvědomila.“

Po návratu do Jeruzaléma 6. ledna začala Tři krále vyznáním: „Poté, co jsme si odpočinuli od únavy z předešlého večera, jsme se všichni v osm hodin shromáždili ve velkém kostele, který je na Golgotě“.

Poznámka pod čarou v jejím deníku uvádí, že ke konci 4. století si svatý Jeroným – který žil v jeskyni pod kostelem Narození Páně – stěžoval, že „jesličky ze sluncem rozpáleného bláta“, údajně původní, byly nahrazeny stříbrnými. Že by to tehdy s Vánocemi začalo jít z kopce?

Při čtení Egerie po zhlédnutí výjevů z letošních rituálů Černého pátku v obchodech – davů lidí, co po sobě šlapou, perou se, nadávají si – mi došlo, že v tomto „vánočním období“ jsme od „toho malého koutu země“ zatraceně daleko (teologicky řečeno).

Takže tady je návrh pro postmoderní církev: Vzdejme se „vánočního období“.

Přiznejme si, že zvítězily Vánoce v obchodácích, posedlost dárky, ekonomické zisky, kulturní Vánoce, které začínají Černým pátkem v obchodních domech, pokračují Kybernetickým pondělím a vrcholí lednovým vrácením peněz za nevhodné dárky. Přijměme tuto socioekonomickou realitu, ale proboha nezaměňujme vánoční období s vírou.

Přiznejme si, že pokud se křesťané budou i nadále chovat, jako by vánoční období mělo něco společného s Ježíšovým příběhem, zasloužíme si to, co dostaneme. Utečme od současných kulturně svázaných veřejných forem Vánoc a přijměme advent, jak nejrychleji to půjde.

Udělejme z adventu – čtyř týdnů příprav na Kristův „příchod“ na svět – naše svědectví proti současnému humbuku vánoční doby.

V kázání, které pronesl kolem roku 386 v Antiochii, potvrdil Jan Chrysostom 25. prosinec jako datum Ježíšova narození.

Propojil biologii a teologii s propracovanou spekulací, že k Ježíšovu početí došlo v šestém měsíci těhotenství Alžběty s Janem Křtitelem. To spojil s účastí Janova otce Zachariáše na Dni smíření v sedmém měsíci hebrejského kalendáře.

Za vánoční možnosti byly zřejmě považovány 20. květen, 19. duben a 2. leden. Západní církev nakonec zvolila 25. prosinec, který již byl různými skupinami oblíbenou oslavou narození „nepřemožitelného Slunce“.

Advent je poprvé zmiňován v materiálech z 6. století jako období přípravy na Vánoce, které se podobalo půstu, s postem a rozjímáním o vtělení Ježíše Krista.

Advent se brzy stal součástí křesťanského roku, každoročním vyprávěním Ježíšova příběhu pro starověrce, kteří – podobně jako současní postmodernisté – měli omezené znalosti o podrobnostech evangelia. Na rozdíl od Vánoc patří advent stále k církvi, čtyři adventní týdny jsou zaměřeny na naději, pokoj, radost, lásku.

Pojďme se tedy všichni zavázat:

Pro křesťany se nikdo nedostane k Vánocům, aniž by prošel adventem. Nikdo nebude číst větu „a porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a položila do jeslí“ (Lk 2), kdo předtím nečetl Mariino prorocké varování: „Bůh rozptýlil zpupné srdcem i myslí, ale pokorní byli pozvednuti; bohaté poslal pryč s prázdnou, ale hladové nasytil dobrými věcmi“ (Lk 1).

S Egerií oslavme „únavu našich (adventních) pobožností“, nikoliv vyčerpání z nakupování až do rána. Nechme Santu v nákupním středisku a postavme si betlémy na dvorky před domem. Ale pozor.

Naše rodina zvažovala, že by betlém jako svědectví adventu umístila na dvorek, ale protože během nedávných voleb byly z tohoto prostoru ukradeny dvě cedule „Obama for President“, rozhodli jsme se nechat betlém uvnitř. Pokud lidé ve Winston-Salemu v Severní Karolíně ukradnou cedule s Obamou, ukradnou i Ježíška, pokud budou mít alespoň poloviční šanci – i když jesličky nebudou stříbrné. Haleluja.

BILL LEONARD

[Baptist Standard](#)

Bill Leonard

Bill Leonard

Bill Leonard je zakládajícím děkanem a emeritním profesorem baptistických studií a církevních dějin James a Marilyn Dunnových na Wake Forest University School of Divinity ve Winston-Salem, NC. Je autorem nebo editorem 25 knih. Rodilý Texasan žije ve Winston-Salem se svou ženou Candyce a jejich dcerou Stephanie. Jeho sloupek „Can I Get a Witness“ vychází dvakrát týdně na stránkách ABPnews.com.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)